

Ξάνθης Παντελεήμων: Η πίστη “μετακινεί βουνά”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Ξάνθης και Περιθεωρίου

“Η πίστη κάνει κατορθωτά τα ακατόρθωτα, αυτά που η ανθρώπινη λογική θεωρεί τόσο σταθερά και καθιερωμένα, ώστε η αλλαγή τους να φαίνεται αδύνατη. «Μετακινεί βουνά» , κατά την παροιμιακή έκφραση που χρησιμοποιεί ο Χριστός σε άλλη περίπτωση, μεταμορφώνει την ανθρώπινη αθλιότητα σε δόξα”, αναφέρει , μεταξύ άλλων ο Μητροπολίτης Ξάνθης και Περιθεωρίου κ. Παντελεήμων στο μήνυμά του για την Κυριακή 3 Απριλίου.

“Η πίστη ισχυροποιείται με την προσευχή και με την νηστεία. Με αυτά τα δύο διοχετεύεται η δύναμη του Θεού στον πιστεύοντα άνθρωπο, ώστε η πίστη του να γίνεται ολοένα πιο ζωντανή και ως εκ τούτου πιο θαυματουργική μέσα στη κοινωνία”, επισημαίνει στο μήνυμά του ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε ολόκληρο μήνυμα:

Τό γεγονός πού μᾶς ἀφηγεῖται τό σημερινό ἀνάγνωσμα ἀπό τό εὐαγγέλιο τοῦ Μάρκου τοποθετεῖται ἀμέσως μετά τήν κάθοδο τοῦ Χριστοῦ ἀπό τό ὄρος Θαβῶρ.

Μετά τήν δόξα τῆς Μεταμορφώσεως συναντᾷ ὁ Χριστός τόν ἀνθρώπινο πόνο. Ἕνας πονεμένος πατέρας παρακαλεῖ τόν Χριστό νά θεραπεύσει τό ἄρρωστο παιδί του, πού οἱ μαθητές του στάθηκαν ἀνίσχυροι νά θεραπεύσουν.

Βρίσκει λοιπόν ὁ Χριστός μπροστά του ἀπό τήν μία μεριά τήν πονεμένη καί πάσχουσα ἀνθρωπότητα, ἀπό τήν ἄλλη τούς ἐκπροσώπους του πού δέν μποροῦν νά τήν βοηθήσουν. Καί σάν νά μήν φθάνουν αὐτά, βλέπει καί τούς γραμματεῖς καί φαρισαίους τούς θεολόγους τοῦ Ἰουδαϊσμοῦ, νά προσπαθοῦν νά κλονίσουν τήν πίστη τῶν μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ. Ὅλα αὐτά θά κάνουν τόν Χριστό νά πεῖ τήν φράση «ὦ γενεά ἄπιστος, ἕως πότε πρός ὑμᾶς ἔσομαι;».

Προσφέρει τήν θεραπεία στό ἄρρωστο παιδί πού βρίσκεται μπροστά του καί τό ὁποῖο «παιδιόθεν» βασανίζεται ἀπό τήν φοβερή ἀσθένεια. Πρίν ὅμως ἀπό τήν θεραπεία, ρωτᾷ τόν πατέρα τοῦ παιδιοῦ ἐάν μπορεῖ νά πιστεύσει, γιατί τά πάντα εἶναι δυνατά γι' αὐτόν πού πιστεύει. Καί ὁ δυστυχῆς πατέρας μέ δάκρυα στά μάτια ἀφήνει νά ἐκδηλωθεῖ ἡ πάλη πού γίνεται μέσα του λέγοντας: «Πιστεύω, κύριε· βοήθει μου τῇ ἀπιστίᾳ».

Ὁμολόγει τήν πίστη του στήν δύναμη τοῦ Χριστοῦ μέ τόν ὁποῖο συνομιλεῖ, συγχρόνως ὅμως ἀναγνωρίζει καί τήν ἀπιστία πού τόν συνδέει μέ ὅλη τήν ἀμαρτωλή γενεά του.

Παλεύει μεταξύ πίστεως καί ἀπιστίας, μεταξύ τῆς ἔντονης ἐπιθυμίας του νά παρουσιαστεῖ ὅσο γίνεται μέ περισσότερη πίστη καί τῆς εἰλικρινοῦς διαπιστώσεως ὅτι ἡ πίστη του αὐτή εἶναι ἐλλιπής.

Ἡ πίστη κάνει κατορθωτά τά ἀκατόρθωτα, αὐτά ποῦ ἡ ἀνθρώπινη λογική θεωρεῖ τόσο σταθερά καί καθιερωμένα, ὥστε ἡ ἀλλαγὴ τους νά φαίνεται ἀδύνατη· «μετακινεῖ βουνά», κατά τήν παροιμιακή ἐκφραση πού χρησιμοποιοῖ ὁ Χριστός σέ ἄλλη περίπτωση, μεταμορφώνει τήν ἀνθρώπινη ἀθλιότητα σέ δόξα.

Ἡ πίστη ἰσχυροποιεῖται μέ τήν προσευχή καί μέ τήν νηστεία. Μ' αὐτά τά δύο διοχετεύεται ἡ δύναμη τοῦ Θεοῦ στόν πιστεύοντα ἄνθρωπο, ὥστε ἡ πίστη του νά γίνεται ὁλοένα πιο ζωντανή καί ὡς ἐκ τούτου πιο θαυματουργική μέσα στή κοινωνία.

ΕΚ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ